

san-radan tilannetta on syytä arvioida viimeistään viiden vuoden kuluttua uudelleen siitä näkökulmasta, onko liikenne vakiintunut-

Liikennevirasto selvityksen mukaan Loviisan-rata voidaan nykyisillä liikennemäärillä ja kunnossapidon panostuksilla pitää liikennöitävässä kunnossa seuraavat viisi vuotta.

sätä ja uusia nykyaikaisemmiksi, todetaan selvityksessä.

Siinä käydään läpi 23 vähäliikenteistä rataosaa. Suurimmalle osalle niistä riittää nykytasoinen kunnossapito. Toisaalta usean rataosan kunto on heikentynyt ja kaipaa nopealla aikataululla korvausinvestointeja.

Selvitys on tekninen ratojen elinkaaren ja kunnostustarpeiden tarkastelu. Mahdollisuudet esitettyjen toimenpiteiden toteuttamiseen selviävät seuraavalla hallituskaudella valmistuvassa 12-vuotisessa valtakunnallisessa liikennejärjestelmäsuunnitelmassa

Vähäliikenteisen rataverkon korjaustarpeet kilpailevat rahoi-

purkamista

Selvityksessä ehdotetaan, että Orimattilassa puretaan tarpeettomina pätkä raidetta sekä kaksi vaihdetta, joiden ylläpito liikennöitävässä kunnossa vaatisi merkittävästi pölkynvaihtoa.

Lapinjärvellä purettaisiin niin ikään raidetta ja yksi tarpeeton vaihde. Lisäksi Lapinjärven radanpitoon ja museoliikenteeseen käytetyllä liikennepaikalla esitetään toisen raiteen kunnostamista radanpidon tarpeisiin.

Loviisan-radan erityispiirre on erittäin suuri tasoristeysten määrä. Tasoristeyksiä on peräti 122.

vaatii lisäpanosta ratapölkkyjen hajavaihdoin, eniten kuluneiden ja vikaantuneiden kiskojen vaihdoin sekä kiskojatkosten kunnostuksin. Ratapölkyt, ratakiskot ja kiskonjatkokset ovat junaturvallisuuden kannalta tärkeitä elementejä, siinä muistutetaan.

385 junaa Loviisan-radalla

77 kilometrin pituinen Loviisan-rata on sähköistämätön ja yksiraiteinen. Matkustajaliikennettä ei ole. Kuljetukset koostuvat pääosin mekaanisen metsäteollisuuden tuotteista. Orimattilan ja La-

si lisätyökustannuksiksi per vuosi ajalla 2018–2021 on laskettu 690 000 euroa eli vuotuisen kulut olivat miljoona euroa.

Vuosina 2015–2016 rataosalla on taivutettu lähes kaikki kiskojatkokset. Vaikka työ on onnistunut melko hyvin, jatkoksissa esiintyy painumia. Ratapölkkyjä on vaihdettu viime vuonna 10 000 kappaletta ja jatkossa vuotuinen pölkynvaihtomäärä on 3 000-4 000. Kiskotus ja vaihteet ovat tyydyttävässä kunnossa, päällysrakenteen tukikerroksena on suurelta osin huonolaatuinen soratukikerros ja paikoittain sivuojat ovat kasvaneet umpeen ja vaikeuttavat kuivatusta.

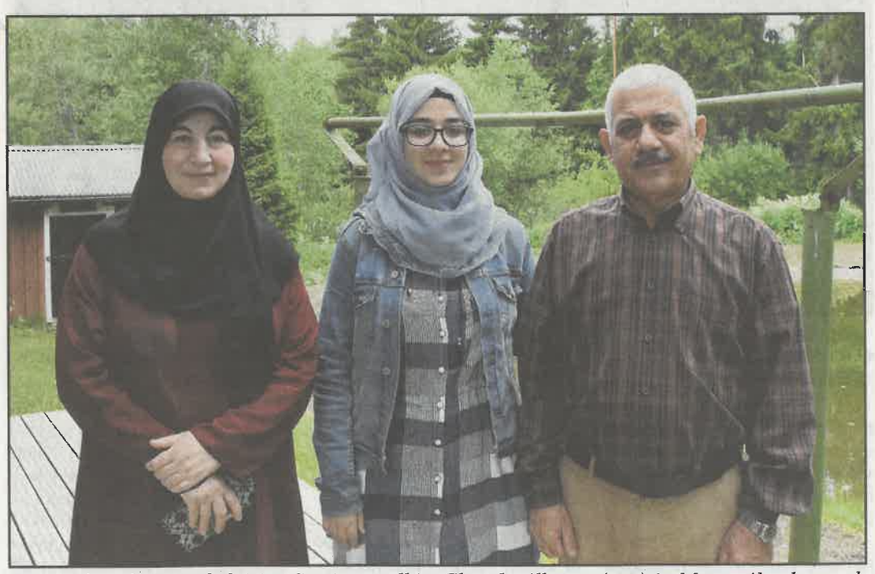
Sotaorvoilta vertaistukea Syyrian sodan pakolaisille

Kotouttamista tukemaan tarkoitettu vuorovaikutuskeskustelu oli ensimmäinen laatuaan Suomessa

ANNIINA KORPELA
Orimattila

Suomalaiset sotaorvot, syyrialaispakolaiset ja rauhanturvaajat. Tällaisella kokoonpanolla kokoonnuttiin Orimattilan Latumajalla torstaina.

Lahden seudun Sotaorpojen Orimattilan ryhmän kesätapaaminen oli tiettävästi ensimmäinen sotaorpojen ja syyrialaispakolaisten vuorovaikutuskeskusteluun tähtäävä tapaaminen. Vieraana tapahtumassa oli kiintiöpakolaisina Syyriasta tullut Alraslanin perhe, joka asunut Orimattilassa vajaan vuoden verran.

Orimattilaan kiintiöpakolaisina Syyriasta tulleet Ghazala Alkousa (vas.) ja Mousa Alraslan osallistuivat sotaorpojen kesätapaamiseen yhdessä vanhimman tyttärensä Rama Alraslanin (kesk.) kanssa. Perhe piti sotaorpojen kanssa käytävää keskustelua hyvänä asiana, sillä sodan nähneinä he voivat ymmärtää, mitä syyrialaiset ovat kokeneet.

Tarkoituksena on, että sotaorvot ja pakolaiset voivat jakaa kokemuksiaan siitä, kuinka selvitä sodan jälkeen. Vuorovaikutuksen toivotaan myös auttavan pakolaisten kotoutumisessa.

–Meillä on niin monia kokemuksia sodasta ja sodan jälkeisestä ajasta. Toivon, että vuorovaikutuskeskustelu olisi vilkasta, kertoi **Anneli Valtonen** Lahden sotaorpoyhdistyksestä.

Tilaisuus oli hyvä keskustelunaloitus

Tapaamisen ohjelmaan kuului muun muassa Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:n kuoron musiikkiesitys, yhteislaulua ja syyrialaisperheen haastattelua tulkin välityksellä.

–Tulkin kanssa keskusteluun täytyy käyttää tosi paljon enemmän aikaa kuin tavalliseen vuoropuheluun, opetti Orimattilan kaupungin kotouttamishankkeen maahanmuuttokoordinaattori **Sirkku Lindstam**.

Keskustelussa muun muassa kysyttiin, miltä Alraslanin perheestä tuntuu se, että he ovat lähteneet sotaa pakoon ja että heidän omaisiaan on yhä sodan keskellä Syyriassa. Sotaorpoja kiinnostivat myös perheen vanhimman tyttären **Rama Alraslanin** (17) tulevaisuudensuunnitelmat.

Maahanmuuttokoordinaattori Sirkku Lindstam (vas.) opetti sotaorpoja tulkin välityksellä puhumiseen. Alkupuheenvuorossa äänessä olivat myös Anneli Valtonen Lahden seudun Sotaorpojen Orimattilan ryhmästä sekä Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat ry:n puheenjohtaja Reijo Juvonen.

Kahdeksanhenkinen perhe kertoi ennen keskustelutilaisuuden alkamista, että he ovat kotiutuneet Orimattilaan ja saaneet suomalaisia ystäviä. Suomen kesän yöttömiin öihin perheellä on vielä totuttelemista. Perhe piti sotaorpojen järjestämää tilaisuutta hyvänä keskustelunaloituksena ja he ovat kiinnostuneita pitämään yhteyttä sotaorpoihin vastedeskin.

–Näillä ihmisillä on kokemuksia sodasta ja he ymmärtävät mitä meille tapahtui. Jos pidettäisiin tapaamisia syyrialaisten nuorten kanssa, se voi antaa hyviä tuloksia, pohti perheen isä **Mousa Alraslan**.

Yhteistyöhön on kiinnostusta muuallakin Suomessa

Sotaorpojen ja pakolaisten keskusteluyhteyden avaaminen ei ollut itsestäänselvyys. Yhteistyön juuret ulottuvat erikoiseen kohtaamiseen: sotaorpojen Anneli Valtonen ja maahanmuuttokoordinaattori Sirkku Lindstam tapasivat keväällä piispantarkastuksessa. Tapaamisesta alkoi keskustelu. Sotaorvot ovat kokeneet jääneensä vähemmälle huomiolle kuin esimerkiksi veteraanit ja tukien puuttuessa syyttävä katse on voinut kohdistua pakolaisiin.

–Olen tavannut sotaorpoja kevään aikana ja olemme käyneet keskustelua siitä, että pakolaiset eivät ole syypäitä heidän kohteluunsa. Nämä kaksi asiaa eivät ole kolikon kääntöpuolia, Lindstam sanoo.

–On paljon muitakin ryhmiä, jotka kokevat ahdistusta maahanmuuttajista ja kokevat tulleensa huonosti kohdelluiksi, koska pakolaiset ovat saaneet avustusta, Lindstam jatkaa ja painottaa, ettei kenenkään tarvitse vihata jotakuta koska ei ole itse saanut jotakin.

Keskustelu on ollut hedelmällistä, sillä idea pakolaisten tapaamisesta tuli sotaorpojen puolelta.

–Sanana sota herättää vahvoja tunteita. Kun tunteiden yli päästiin, tuli idea, että tapaisimme maahanmuuttajien kanssa. Sotaorvot voisivat puhua omista kokemuksistaan kuinka selvitä sodasta. Jos heille olisi siitä apua kotoutumisessa. Olkoon tämä tilaisuus alkusiemen tälle keskustelulle, kertoi Valtonen.

Valtakunnallisestikin sotaorvot ovat miettineet, voisivatko he olla mukana kotouttamistyössä. Tapahtuman saamasta palautteesta on luvattu raportoida muille sotaorpoyhdistyksille.